

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: BOUŘILOVÁ Mariana**Obor: Scénografie ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Vojtěch Horálek****BLOUMÁNÍ MĚSTSKOU KRAJINOU, JAKO VÝCHOZÍ BOD TVORBY**

Bloumání; hned první slovo v názvu bakalářské práce Mariany Bouřilové napovídá jistou lehkost a hravost v praktické i v teoretické části. Téma flanérství v pojetí autorky je ohmatáváno a definováno s velkou dávkou poetismu a nostalgie. Náplň závěrečné práce svou formou i obsahem spadá spíše do ranku výtvarného umění i, když má v sobě jistý performativní potenciál. Mariana se snaží někdy více a někdy méně obratně pojmenovat procesy a cíle svého výtvarného výzkumu. Dopouští se však drobných nepřesností v názvosloví a historickém kontextu. Vztahuje se k několika autorům, ale jejich výběr není tak široký, aby se práce dostala do bohatšího kulturněhistorického kontextu.

V kunsthistorické rešerši mi trochu chyběl pohled do světa performativního umění s podobnou tematikou (s výjimkou Jiřího Kovandy). Ve vztahu k dějinám výtvarného umění by autorka měla používat slovo periferie v uvozovkách. Periferie v jejím pojetí je jakási vnitřní, ne ta v pravém slova smyslu, jak se jí zabývali například členové skupiny 42. Není ani hřištěm či teritoriem komunity. Její periferie vzniká výběrem času návštěvy, kdy silné genius loci vstává po každodenním destruktivním turistickém flámu. Mariana prochází jak zmenšený felčar živým organismem ulice a pokouší se pomocí svého soustrojí zachytit slábnoucí dech.

V popisu technologie a způsobu skenování je velmi důležitá zmínka o vymezení skenovaného prostoru. Tímto omezením se Mariana stává modulem, měřítkem vlastního procesu a zamezuje tak jisté bezbřehosti. Tu uspořádává i pomocí ucelené formy v knize Monolog tvarů. Občerstvující částí textu jsou autentické záznamy nočních sběrů tvarů, i když si nejsem jistý, jestli nepatří

spíše do práce praktické a neměly být v písemné práci citovány pouze úryvky pro dokreslení způsobu autorského hledání. Myslím, že deník s prvky automatického textu by měl být nedílnou součástí praktické práce právě pro jeho nesporné literární kvality a silnou osobní výpověď.

V částech textu, kde autorka reflektuje performativní složku, spíše zkoumá, jakou formou dílo zprostředkovat. Tento proces tak zůstává otevřený dalšímu autorskému vývoji.

Vědomě vytváří novou městskou legendu na hraně mezi černou sanitkou a skutečnou postavou zaujatého jurodivce, potulujícího se městem, jako byla postava J. Sudka jednorukého s obřím aparátem a černou „jeptiškou“. Přidává se tak k postavám městského spektaklu s neúnavným chytačem větru na stanici Jiřího z Poděbrad a profesora acarologie a parazitologie, který své bílé prostěradlo dotáhl až na oddělení adiktologie. Jako by mi v uších zněla legendární píseň skupiny Vítkovo kvarteto „Pražskej démon“.

Vzhledem k tomu, že se jedná o bakalářskou práci a náplň má silné téma i potenciál do budoucna, považuji text za dostatečně obsáhlý s náležitým použitím citací. Teoretická práce splňuje vlastnosti a strukturu teoretického textu.

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky:

- Jaký bude další vývoj deníku? Plánujete jej v rámci projektu ještě zpracovat do finálnější podoby?
- Tíhnete ve své umělecké činnosti spíše k výtvarnému pojetí nebo bude performativní složka nadále součástí Vašeho projevu?
- Máte ještě nějaké vám blízké příklady z dějin výtvarného umění, kromě V. Boudníka, které vás inspirovaly?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 7.9.2022

.....
p o d p i s